

Abstrakt

Teorie příležitosti k trestné činnosti je založena na třech dílčích konceptech. Prvním konceptem je teorie běžné činnosti, která pracuje s potencionálním pachatelem, vhodným objektem a schopným ochráncem. Příležitost k trestnému činu nastává ve chvíli, kdy dojde ke střetnutí pachatele s objektem bez schopného ochránce. Druhým konceptem je teorie racionální volby, ve které pachatel porovnává výši zisku z trestného činu s mírou rizika svého dopadení. Třetí koncept, teorie struktury trestné činnosti, poukazuje na důležitost času a prostředí trestných činů. Diplomová práce je zaměřena na prokázání použitelnosti teorie příležitosti k trestné činnosti, která je téměř čtyřicet let stará, v kontextu dnešní společnosti. Z tohoto důvodu je práce zaměřena na problematiku kyberkriminality, neboť některé trestné činy se z ulic přesouvají právě na internet. Pachatelé v kyberprostoru zvažují zisk a riziko obdobně jako pachatelé ve fyzickém prostředí. Objekty mají v kyberprostoru podobné vlastnosti jako objekty v reálném prostředí. Odlišným znakem mezi oběma světy je především ochránce, který se v kyberprostoru nevyskytuje náhodně, jak je tomu v reálném prostředí, ale je všudypřítomný. Teorie dále tvrdí, že příležitosti jsou velmi specifické a jsou jednou z příčin všech trestných činů, jsou ovlivněné technickým vývojem a vycházejí z každodenního pohybu. Tato tvrzení jsou aplikovatelná také pro kyberkriminalitu. Omezování příležitostí vede ke snížení kriminality i kyberkriminality.